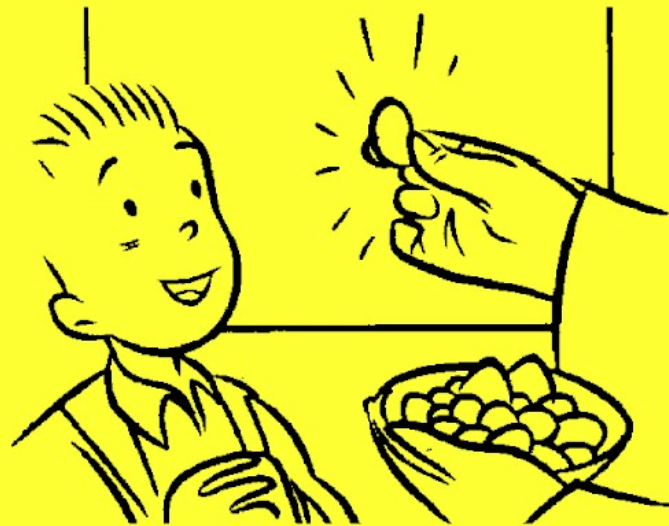


Handleiding bij

Dankboek



op stap naar je

Eerste Communie

Inleiding

Dankboek is een nieuw eerste-communieproject dat geschreven is vanuit de ervaring dat het op veel plaatsen moeilijk is om een langlopende voorbereiding te realiseren. Dat kan zijn omdat de voorbereiding in de school plaatsvindt met grote groepen, maar soms ook omdat het voor een parochie te moeilijk is een werkgroep met een flinke groep kinderen meer dan vijf keer bijeen te laten komen.

Het is natuurlijk bijna niet te doen om kinderen met zo weinig bijeenkomsten adequaat voor te bereiden. Kinderen van 7-8 jaar zouden eigenlijk meer ervaring kunnen opdoen, zowel in groepsverband, als in vieringen. Wie zegt dat het vanuit het kind gezien allemaal veel te snel gaat, heeft zeker gelijk. Maar we moeten ook praktisch zijn. In veel parochies kán men niet méér doen. En als we eerlijk zijn, vinden veel ouders het ook prima dat de kinderen niet 20 keer gehaald en gebracht moeten worden.

Daarom bij *athanasius.nl* nu ook dit korte project.

Wat in het Dankboek staat, is een absoluut *minimum*. Alles wat een kind *minstens* moet hebben meegekregen, staat er in, maar dan ook niets meer dan dat. Het kind leert over God, Jezus, de Kerk, de Eucharistie en de viering in de kerk. Als men meer verhalend bezig wil zijn met de kinderen (wat pedagogisch natuurlijk beter is) moet men meer tijd nemen en kiezen voor langlopendere voorbereiding. Omdat 5 stappen al zo weinig is, doet men er goed aan om heel kritisch te zijn op verzuim bij de kinderen. Als ze één of twee bijeenkomsten missen, missen ze zeker te veel...

1. ALGEMEEN

De lessen in alle projecten zijn STRAK INGEDEELD. Het zal echter van de catecheet en de samenstelling van de groep afhangen in hoeverre ook binnen de lessituatie aan de strakke opbouw van iedere les wordt vastgehouden. Om het minimum aan inhoud aan bod te laten komen, zitten sommige lessen flink vol. Het vraagt wat discipline om niet halverwege de les al door de tijd heen te zijn...

De projecten functioneren waarschijnlijk het beste in een stedelijke context, met grotere GROEPEN, hoewel sommige opdrachten praktisch moeilijk uitvoerbaar worden bij groepen van boven de dertig kinderen. Maar ja, in klasseverband op school is het ook niet wenselijk om 50 kinderen tegelijk les te willen geven. Bij een eerste-communievoorbereiding zou men zoiets ook niet moeten doen...

De lessen zijn zo opgezet, dat KINDEREN EN OUDERS THUIS alles kunnen doorlezen, binnen de context van de les. Veel andere projecten hanteren een structuur waarbij er geen tekst-en-uitleg staat tussen de verhalen. Soms werkt men met een losbladig systeem met alleen verhalen en verwerkingsplaten. Athanasius.nl heeft daar nooit voor gekozen, omdat daarmee thuisstudie wordt bemoeilijkt. In deze opzet kunnen de ouders over de schouders van de kinderen het catechetisch proces van het kind mee-beleven. Een aparte oudercatechese naast het project wordt daarom niet gemaakt. Voor de kinderen is het prettig, dat ze thuis de verhalen kunnen lezen in een duidelijke, systematische context. Vanwege de heldere structuur blijven de projecten de moeite van het bewaren waard. Het

zal zelfs na jaren niet moeilijk zijn de samenhang tussen lessen en verhalen op te halen. Mede daarom is er gekozen voor een boekwerkje, en niet voor een 23-rings perforatie.

Voor catecheten en begeleiders is de STRUCTUUR IN DE LEERSTOF helder van opzet. Een begeleid(st)er kan door het levendig brengen van de gedrukte tekst al een redelijke les verzorgen. Op veel plaatsen functioneren werkgroepen, waarin gelovige en toegewijde krachten zitten, die echter tegen grote innerlijke onzekerheid en/of een gebrek aan ervaring vechten. Met de helderheid van leerstof zijn zij wellicht geholpen.

Een meer ervaren CATECHEET kan natuurlijk vrij en soepel spelen met de gedrukte tekst. Vaak zal het vrij vertellen van de teksten met boeken dicht voor hen beter werken. Dat is dan ook goed mogelijk.

Afhankelijk van ieders ervaring kan men ook rustig EIGEN INVULLINGEN geven aan de verwerking. Heel vaak kan een ‘kringgesprekje’ heel goed werken om de stof in de kinderharten te doen aankomen. Maar niet iedere begeleider heeft de capaciteit om zo’n vrijere verwerkingsvorm te leiden. Daarom staan er ook tamelijk eenvoudige werkopdrachten in het project.

Voor een werkgroep in de parochie is het belangrijk vooraf de LEERMIDDELEN bij elkaar te brengen. De verwerkingsopdrachten moeten goed worden voorbereid, want anders vallen ze in het water. Zorg dus tijdig voor knutselspullen als dat nodig is! Als de lessen worden gegeven in een schoolgebouw zal dit gemakkelijker te organiseren zijn.

De plaatselijke PAROCHIEPRIESTER moet – om de voorbereiding een beetje te laten landen – niet geheel buiten beeld blijven. Bij de derde stap (in de kerk) en/of de vijfde stap kan het goed zijn om de les mede te laten verzorgen door de pastoor of priester die de viering gaat doen met de kinderen. Als kinderen weinig in de kerk komen, moet de pastor geen vreemde voor hen zijn.

2. DE INDELING PER STAP/LESUUR

Een stap/lesuur wordt (globaal) gerekend op 50-60 minuten.

LEERBLOK: 20-30 minuten

Inleiding:	5 minuten
Kernblok:	10-15 minuten
Evt. tweede kernblok:	5-10 minuten

VERWERKING: 20-30 minuten

- Hoe was dat ook alweer?	5-10 minuten
(Multiple choice of een enkele open vraag)	
- Wisselende opdrachten	resterende tijd

- In de inleiding wordt meestal rechtstreeks teruggekoppeld naar eerdere lessen. Ervaren begeleiders kunnen dit gedeelte vaak met gesloten boeken spontaan laten ontstaan.

- De teksten in de hoofdblokken zijn soms nogal stevig. Het is (omwille van de aandacht bij de kinderen) goed de kinderen zelf zoveel mogelijk te laten lezen, eventueel met leesbeurten.
- het is misschien goed, als de kinderen tijdens de leerblokken nog niet gaan kleuren. Dat leidt alleen maar af.
- Bij een theoretische (cognitieve) verwerkingsopdracht is er (meestal) gekozen voor meerkeuzevragen, omdat gebleken is dat kinderen daar beter op reageren. Tevens ligt in de foute antwoorden een stuk humor besloten en geven ze de mogelijkheid evt. misverstanden te signaleren; in de foute antwoorden zitten vaak de heersende opvattingen en dwalingen verstopt.
- De tijden wisselen natuurlijk per les. In principe moet het leerblok binnen 20-30 minuten kunnen worden behandeld.
- De overige verwerkingsopdrachten zijn een suggestie. Men kan aan de hand van de doelstelling ook een passende eigen opdracht uitwerken.

3. DOELSTELLING

De algemene doelstelling van dit eerste project is: “Het kind maakt kennis met God, Jezus en de Kerk, om in staat te zijn voor het eerst deel te nemen aan de eucharistie”.

De indeling van vijf stappen

Stap 1: Dankbaar voor het leven

DOELSTELLING: Het kind leert dat de eerste communie fijn is, en dat de andere kinderen in de groep allemaal uitkijken naar het feest. Maar ook staat het kind even stil bij het leven en hoort het over God en de schepping, waarvoor het dankbaar is.

TOELICHTING LEERSTOF

In deze eerste les wordt het kind even op zijn gemak gesteld. Het is best spannend, met zo'n groep kinderen (heel vaak niet alleen klasgenootjes) aan zoiets apart als de eerste communie te beginnen. Daarom eerst even relaxen en kennismaken.

Meteen na het begin van de les zit daarom al een soort opdracht, wat het ijs kan breken. Het is wel belangrijk om daarbij de tijd in de gaten te houden! Bij een les van 50 minuten moet het eerste stukje niet veel meer dan 20-25 minuten kosten.

Dan mogen de kinderen stilstaan bij hun eigen leven en de schepping. In het scheppingsverhaal zit ook opgesloten dat God bestaat en wij het leven hebben gekregen (wat dankbaar stemt!). Kinderen kunnen misschien al een stukje lezen.

HOE WAS DAT OOK ALWEER? ANTWOORDEN: 1-B; 2-C; 3-B; 4-Adam en Eva

Het **liedje** is misschien wel bekend, en kan even de spanning breken. De melodie kunt u – samen met het communielied in stap 5 – downloaden op onze internetpagina: www.athanasius.nl/liedjes.zip of www.athanasius.nl/liedjes.rar. Afspelen in Windows Mediaplayer.

Om het kind in dankbaarheid te laten groeien, mag het zelf dingen uitkiezen en in de bloemen zetten/plakken/tekenen op blz. 8.

Stap 2: Dankbaar voor Jezus

DOELSTELLING: Het kind leert aan de hand van eigen ervaringen en waarnemingen dat de mens vaak geluk en ongeluk in de wereld in eigen hand heeft. Maar vooral leert het over Jezus, die geboren is, die ons leert dat God onze Vader is, en dat Jezus is gestorven en verrezen.

TOELICHTING LEERSTOF.

Deze stap is een flinke stap. Als het kan qua lestijden, is de tweede stap ook goed te splitsen: over twee bijeenkomsten te verspreiden, of als het echt niet anders kan, een tweede deel als ‘huiswerk’.

Over Jezus zeggen we vier dingen:

- Hij is geboren
- Hij heeft ons leren bidden tot de Vader
- Hij is gestorven
- Hij is verrezen.

Met minder over Jezus kunnen we niet toe.

De inleiding maakt de stap tussen feest/schepping/dankbaarheid naar: geen feest/zonde/ellende. Dat moet, omdat de zending van Jezus nu eenmaal verlossing is. We vallen kinderen niet lastig met ingewikkelde verhalen over de erfzonde, maar kunnen er niet om heen. Want anders heeft het kruis ook geen zin en snappen de kinderen niets van de woorden in de viering “dit is mijn Bloed dat voor U en alle mensen wordt vergoten tot vergeving van de zonden...” Je kunt nu eenmaal niet alles weglaten.

1) Het KERSTVERHAAL is waarschijnlijk al bekend. Leg daarom genoeg nadruk op de betekenis van de naam ‘Jezus-Redder’ en dat God van de mensen blijft houden. Het kerstverhaal is bekend, en kan heel goed met behulp van een kerststalletje worden geïllustreerd.

2) De leer over God als VADER. Het begrip ‘God’ wordt verbreed van ‘Schepper’ naar ‘de Vader en de Zoon’. Als er iets van de Vader moet worden verteld, dan is het zijn liefde, zijn begrip, zijn goedheid. Van daaruit is het Gebed des Heren ons gegeven. Dit gebed vat het hele evangelie samen.

Pas echter op! In gebroken gezinnen heerst (helaas) vaak een ander ‘vaderbeeld’, namelijk dat van de liefdeloze, kwade man. Ken daarom (indien mogelijk) uw leerlingen... Een kind dat geen liefdevolle eigen vader heeft, zal extra aandacht en uitleg nodig hebben om dit toch te vatten. Leg in zo’n geval uit, dat Gods vaderschap anders is, zonder de eigen vader

van het kind nog verder te stigmatiseren. Blijf zelf altijd mild en liefdevol, dan laat je het beste zien wat je bedoelt!

Vanuit het vaderbeeld is God te begrijpen als een nabije God, en kan het gebed worden geplaatst als een gesprekje met iemand die héél dichtbij is.

Het Onze Vader moet gewoon van buiten worden geleerd.

De eerste **opdracht** gaat dan ook helemaal over het bidden.

Zorg voor voldoende scharen en lijm, anders loopt het maken van de kubus qua tijd uit de hand, en gaan de kinderen zich vervelen.

Tip: Het kan goed zijn de gebedskubus te kopiëren op dikker karton en evt. iets te vergroten. Eventueel kan de werkgroep de kubussen vast uitknippen.

Eventueel kan dat een eerste bijeenkomst van stap 2 zijn en het nu volgende in een tweede.

3) KRUIS. De reden van zijn gevangenneming en kruisiging: de vijanden van Jezus wilden niet geloven dat God de Vader is, en blijven steken in de zonde. Wie die vijanden zijn wordt verder in het midden gelaten. Je kunt immers niet gaan uitleggen wat Jezus met de Farizeeën en Romeinen had uit te staan. Wel is belangrijk dat Jezus is gestorven omwille van de zonden van een ander. En dat zit er in. Leg vooral de nadruk op het geruststellende van de blijvende gedachtenis aan het kruis: we denken aan de liefde van Jezus!

4) Het vertellen van de betekenis van de VERRIJZENIS en de verlossing is niet eenvoudig. Het is de kern van het christelijk geloof, dat wij belijden in elke Eucharistie en mag dus niet achterwege blijven in een communieproject. Tegelijk hoeven we het ook niet moeilijker te maken dan nodig: “Jezus leeft en God maakt alles goed”. Door dat in de mond van de engel en de verhalen van het lege graf te leggen, hoef je niet op alles zo diep in te gaan – en het is toch de kern van het paasverhaal.

Hoofdzaak is: de kinderen leren dankbaar te zijn voor Jezus: dat Hij geboren is, dat Hij ons de Vader laat zien, en dat het kruis iets moois is om God voor te danken.

De opdracht: Het maken en bewaren van het kruisbeeldje heeft diepe betekenis. Het is een teken van herinnering, maar ook iets waar je voor kunt knielen, en mee kunt bidden. Zo krijgt het kruis een plaats in de relatie met Jezus.

Het is heel praktisch, als er een voorbeeld-kruisje aanwezig is. Zorg voor genoeg lijm! Het is heel zinvol om de kruisjes te zegenen met een herkenbaar gebedje. Leg er de nadruk op, dat het thuis in de kinderkamer aan de muur kan hangen, en zorg voor een haakje om het te bevestigen. Op blz.16 staat getekend hoe het kruisje moet worden gemaakt. Per kruisje zijn 21 halve (houten!) wasknijpers nodig. Het is goed als de wasknijpers vóór de les gedemonteerd zijn. De halve wasknijpers voor het kruishout worden met de platte kant op een stuk karton geplakt voor de stevigheid. Als lijm gebruikt men het beste witte houtlijm uit het gele knijppotje. Transparante hobbylijm laat snel los!

HOE WAS DAT OOK ALWEER? ANTWOORDEN: 1-C; 2-D; 3-B; 4-C; 5-A

De kleurplaat voor thuis doet het altijd goed.

Stap 3: Dankbaar voor de Kerk

DOELSTELLING: Het kind leert de betekenis van zijn eigen doopsel en zijn lidmaatschap van de kerkgemeenschap. In het zien en voelbaar maken van de doopvont, de kaars en de voorwerpen in de kerk komt dat tot leven.

TOELICHTING LESSTOF:

Het is belangrijk dat kinderen de sprong van Jezus naar de Kerk kunnen maken. Want Jezus en de eerste communie spelen zich niet alleen af in een kerkgebouw, maar ook in de Kerk als gemeenschap zoals Jezus die heeft gewild.

De kinderen hoeven niet alles te weten van meneer pastoor en de Paus, maar wel dat ze zelf al lid van de Kerk zijn door het doopsel. Maar nu bij de eerste communie beginnen de kinderen zelf hun keuzes te maken. Natuurlijk kiezen de ouders ook dat hun kind de eerste communie gaat doen, maar van de kinderen mag ook verwacht worden dat ze een eerste stapje zetten als gelovige – op weg naar het vormsel.

Voordat ze de kerk bekijken en de doopvont nog eens zien – iets waarvan het heel goed is dat de pastoor daar bij is – leren ze daarom eerst een mooi genezingsverhaal van Jezus waarin met name het geloof (en de verlossing van zonde en kwaad) een rol speelt. De bedoeling is dat de kinderen zich met de lamme identificeren en ook kunnen zeggen: ik geloof in Jezus.

Het zou daarom ook goed zijn om tijdens de viering een soort hernieuwing van de doopbelofte te doen. De ouders zouden de doopkaars kunnen aansteken en met de kaars achter de kinderen gaan staan, terwijl allen de geloofbelijdenis bidden zoals op blz. 23 van het dankboek.

Opdracht Hoewel de kinderen eigenlijk de weg kunnen weten in de kerk, leert de praktijk dat ze niet zo vaak in de kerk zijn geweest. Maar zelfs als ze regelmatig in de kerk komen, is er toch veel nieuw. Daarom moet ook de rondleiding een beetje degelijk worden aangepakt. Een goede uitleg van de belangrijkste voorwerpen is heel belangrijk, al moet men in een kerk waar veel te zien is, oppassen niet alles te willen behandelen. Let er ook op, dat niet alleen de ‘leuke’ dingen worden onthouden. Als je bijv. met kinderen naar het orgel gaat, en laat spelen met alle registers open, dan is die indruk vaak sterker dan de betekenis van het altaar. Let er ook op, dat kinderen bij de rondleiding echt eerbiedig zijn, en niet door het gebouw hollen.

De eerste opdrachten op blz. 22-23 zijn een verbinding met de doop, en ze kunnen dan de geloofsbelijdenis oefenen. Ze zullen daar niet alles van snappen, maar kinderen mogen ook na hun communie nog wel eens in de kerk komen (hopen we) en dan wordt die ook gebeden, net als bij het vormsel. Dus kunnen ze alvast wennen en ermee vertrouwd raken.

De opdracht op blz. 26 is een kleine oefening in christelijk leven. Vrienden van Jezus zijn. Het spreekt voor zich. De reden waarom Jezus als de redder is gekomen, is juist dat zoveel mensen geen vrienden van Jezus zijn! Wie bij Jezus hoort, redt een beetje met Jezus mee.

HOE WAS DAT OOK ALWEER? ANTWOORDEN: 1-A (let op: B lijkt goed, maar geloven gaat vooraf aan de doop!); 2-C; 3-D; 4-C

LET OP: ONDERAAN BLZ 27 staat: PASFOTO MEENEMEN...

Stap 4: Dankbaar voor het BROOD

DOELSTELLING: Het kind leert dat Jezus in de Hostie aanwezig is, en gaat verlangen naar de ontmoeting met Jezus in de Eerste Communie.

TOELICHTING LESSTOF:

Het is de theologie van de kerk, dat Jezus niet alleen bij ons is in het vieren en het ritueel, maar dat Hij juist ook in de Hostie aanwezig is. Het oude begrip ‘transsubstantiatie’ spreekt de moderne mensen minder aan, omdat we het woord ‘substantie’ te materieel zijn gaan verstaan. Hoe we het ook willen verklaren; brood en wijn worden Lichaam en Bloed van Jezus. Dat is het slot van deze stap (blz. 32-33) en daar wordt ook uitgelegd dat de ‘communie’ betekent: het eten van de ‘hostie’, en ook wat dat is.

Maar eerst wordt dat ingeleid met enkele verhalen:

Verhaal 1 Lichaam en bloed. Dat wordt als eerste verteld in het laatste avondmaal. Chronologisch hoort dat natuurlijk vóór de kruisiging. Maar de koppeling met het Paasmysterie en deze stap kan een gevorderde catecheet wel maken. De inleiding op het gedeelte over het laatste avondmaal verwijst summier terug naar het eerder geleerde.

Jezus is in de Kerk (blz.30). Het woord ‘Eucharistie’ moet worden aangeleerd, met de juiste betekenis. Ook op dit moment wordt terugverwezen naar de vorige stap over de Kerk. Het woord ‘Eucharistie’ en zijn betekenis worden vanaf deze stap voortdurend herhaald, zodat de kinderen het goed kunnen onthouden. De invulopdrachten 4 en 5 bij de verwerkingsopdrachten toetsen nog eens bijzonder de fundamentele kennis over de eucharistie.

Verhaal 2 (blz.31) Op de realiteit van Jezus die bij ons blijft, legt het verhaal van de broodvermenigvuldiging (met de toelichting uit de broodrede van het Johannesevangelie) de nadruk. De tekst geeft enkele zeer geactualiseerde bewerkingen van de Johannestekst (‘mensen-eten’). Daarbij wordt ingespeeld op de vragen die kinderen zich onherroepelijk stellen als ze denken aan ‘eten’ en ‘de persoon van Jezus’. (“zijn we kannibalen” of “doet het Jezus pijn als je op de Hostie kauwt?”) Ga er ook op in als daar vragen over komen!

Op blz. 33 wordt daarom ook gesuggereerd dat de kinderen alvast een hostie kunnen proeven. Als maar goed wordt uitgelegd dat dit gewoon ‘brood’ is, en ze straks het Lichaam van Christus ontvangen, is dat heel goed. Neem daarom bij voorkeur geen hostieschaal voor de ongeconsacreerde hosties, maar gewoon de plastic bus, trommel of zak waarin ze van de hostiebakkerij komen.

HOE WAS DAT OOK ALWEER? ANTWOORDEN: 1-B; 2-C; 3-D; 4-D; 5 – “mijn Lichaam” en “mijn Bloed.”

De **opdracht** wil bij de kinderen een sterk verlangen wekken naar de viering - de ontmoeting met Jezus die bij ze blijft...

De plakplaat op blz. 35-36: het kind (met een foto) dat bij Jezus aan tafel zit, brengt het begrip van de eucharistie voor het kind meer dichtbij. De opdracht bereidt het kind voor op

de communie, waar het gaat over die relatie: “Jezus en jij”. Ze kunnen de plaat ook kleuren.

Tip: Het kan goed zijn – net als bij de gebedskubus – de plakplaat te kopiëren op dikker karton en evt. iets te vergroten. Evt. door de werkgroep laten uitknippen.

Stap 5: Dankbaar voor de COMMUNIE

DOELSTELLING: het kind leert de indeling de eucharistieviering, en bereidt zich actief voor op de viering en het ontvangen van de communie.

TOELICHTING LESSTOF:

Het is natuurlijk heel belangrijk, dat een kind de opbouw van de viering kent, voor het er aan deelneemt. De opbouw is echter wel enigszins vereenvoudigd. Het gaat er immers om dat ze de gedeelten herkennen!

Het zou goed zijn, om de boekjes van de communieviering mee te nemen. Neem die viering al eens samen door, dan is de les al veel minder abstract voor de kinderen. Een video-opname van een viering kan daarbij ook wonderen doen!

Dit project kiest ervoor, om een viering te maken die zoveel mogelijk aansluit bij de ‘gewone’ zondagsmis. De Kerk vraagt van de parochies om een Eerste-Communieviering niet teveel te laten verschillen van een ‘volwassen’ mis. Daarom leren de kinderen gebeden als het “Heer ontferm U”. Denk niet te snel dat kinderen dat niet begrijpen, en leg het anders goed uit!

Bij de geloofsbelijdenis herhalen we de suggestie om dat met de ouders en de doopkaars als hernieuwing van de doopbelofte te doen (zie stap 3).

We gebruiken het woord ‘Het grote Dankgebed’, een juiste en begrijpelijke vertaling voor ‘Eucharistisch Gebed’, passend bij de titel ‘Dankboek’.

Op blz. 41 leggen we heel duidelijk uit hoe de eerste communie verloopt. Als het goed is, gaan de kinderen dat ook nog een keer vooraf oefenen. Maar dat blijft toch niet in één keer hangen, dus kunnen ze het beter in het Dankboek hebben staan. Dan kunnen ze het thuis ook nog eens nalezen en oefenen.

Leg de nadruk op ‘danken’ na de communie – de rode draad van het project.

Het lied op bladzijde 44 is geschikt als openingslied voor de Eerste Communieviering. Het kan door iedereen worden meegezongen (oud en jong) wat de band in de gemeenschapsviering kan versterken. Het kan voor die gelegenheid worden overgenomen uit het project, evt. met andere liederen in de bijlage van deze Handleiding.

De melodie kunt u downloaden op onze internetpagina: www.athanasius.nl/liedjes.zip of www.athanasius.nl/liedjes.rar. Afspelen in Windows Media Player.

HOE WAS DAT OOK ALWEER? ANTWOORDEN: 1-B; 2-C; 3-D; 4-Christus; 5-D; 6: “Amen” – “zo is het”

Bijlage 1: Lieder en in de vieringen

Het is niet verkeerd om in aansluiting op de catechese in de projecten ook in de vieringen geschikte liederen te zingen, op melodieën die iedereen kan meezingen, ook de oudere kerkgangers. Door te kiezen voor bekende melodieën wordt de integratie van oud en jong bevorderd. Athanasius.nl levert bij deze enkele eigen liedteksten, passend bij de aangegeven melodie. Het copyright ligt bij onze stichting, maar voor gebruik in de kerkelijke vieringen hoeft bij ons geen aparte toestemming te worden gevraagd.

N.B. de melodieën van de **liedjes** in dit project (behalve het offerandelied) zijn te downloaden vanaf de homepage: www.athanasius.nl/liedjes.zip of www.athanasius.nl/liedjes.rar.

EERSTE COMMUNIEVIERING

Lied bij de intrede (mel. *Gedenken wij dankbaar: zie Gezangen voor Liturgie (GVL 441)*)
Zie ook blz. 44 van het Dankboek.

Vandaag vieren wij hier de dag van ons leven.
De Eerste Communie, de Heer maakt ons blij.
Het Lichaam van Christus wordt aan ons gegeven,
zijn kracht gaat in ons werken, en maakt ons vrij.

Wij gaan nu beginnen met luist'ren en bidden.
Wij zingen en spelen, en horen Gods Woord.
Wij weten het zeker: God is in ons midden,
dus zeggen wij gebeden die Hij verhoort.

Wij mogen de gaven van Jezus nu eten:
zijn Lichaam en Bloed in het brood en de wijn.
Wij willen zijn offerdood niet meer vergeten
nu wij door de verlossing Gods kind'ren zijn.

Wij zingen nu dankbaar voor Jezus, de Koning,
die na de communie steeds bij ons is.
Hij blijft in ons hart, Hij maakt ons tot zijn woning.
Wij delen in zijn leven: verrijzenis !

Lied tussen de lezingen (geschikt is: "Heel de aarde jubelt en juicht", een vrije bewerking van psalm 67 (66)).

Lied bij de offerande (mel. *Onze Vader maak alles nieuw*)

Jezus, Zoon van onze Vader, kom hier bij ons.
Wij bereiden hier uw tafel, kom hier bij ons.
Brood en wijn zijn onze gaven, kom hier bij ons.
Neem onszelf aan, heel ons leven, kom hier bij ons.

Jezus, Zoon van onze Vader, kom in ons hart.

Geef uw lichaam, geef uw leven, kom in ons hart.
 Geef uw bloed, voor ons vergoten, kom in ons hart.
 geef uw liefde, onze vrede, kom in ons hart.

Jezus, Zoon van onze Vader, blijf in ons hart.
 Dat wij leven van uw gaven, blijf in ons hart.
 Dat wij zijn wat wij ontvangen, blijf in ons hart.
 Dat wij delen wat wij krijgen, blijf in ons hart.

Lied bij de communie (mel. Zomaar een dak GVL 568)

Zing nu voor God: Wat Hij beloofde
 heeft Hij vandaag voor jou gedaan.
 Wat een geluk: met wie geloofde
 wil Jezus nu door 't leven gaan.
 Eerste Communie, Vader en Kind:
 "Ik blijf altijd bij jou,
 Voor altijd elkaar trouw!"

Stil in je hart, mag je God danken
 dat je vandaag zijn kind mag zijn.
 Dat je zijn Zoon echt mag ontvangen
 niet te begrijpen, maar zo fijn!
 Eerste Communie, Jezus voor jou,
 je bidt : "Ik blijf bij U
 voor altijd, hier en nu!"

Thuis, na het feest, mogen de mensen
 zien dat je kind van God wilt zijn.
 Alle cadeaus, en al je wensen
 zijn zonder liefde schone schijn.
 Eerste Communie, Jezus in jou,
 je wordt een vredeskind:
 door God en mens bemind.

Of lied: Laat de kinderen tot mij komen

Laat de kinderen tot Mij komen,
 alle alle kinderen.
 Laat de kinderen tot Mij komen,
 niemand mag hen hinderen,
 want de poorten van Mijn Rijk
 staan voor kinderen open.
 Laat ze allen, groot en klein,
 bij Mij binnenlopen.

Laat de mensen tot Mij komen,
 over alle wegen.
 Laat de mensen tot Mij komen,
 houd ze toch niet tegen,

want de poorten van Mijn Rijk
gaan ook voor hen open,
als ze aan een kind gelijk
bij Mij binnenlopen.